

Monentský posudek

Frekventant doktorského studia mgr. Oleksandr Belya (doktorský studijní program teologie, studijní obor husitská teologie) podal na Husitské teologické fakultě UK v Praze v akademickém roce 2009/2010 disertační práci s názvem

. Mylenkové

a reformní proudy v ukrajinské pravoslavné církvi v první polovině XX. století. Práce je psána v jazyce ruském. Kromě úvodu, závěru, jmenného rejstříku, literatury a souhrnu v ruštině a angličtině je rozdělena do čtyř hlavních kapitol.

V kapitole první

do období studií

Volkonského

(1998) analyzuje autor disertační práce rusko-polsko-rakouskouherské vlivy na ukrajinské sebeuvědomění, hned zpočátku upozoruje na šmetafyzickou a historickou naivitu ve vypořádávání se se vztahem Rusko-Ukrajina v oblasti církevní, předkládá panoramatický pohled různých názorů zabývajících se otázkou snah o samostatnost ukrajinské církve (Lotockij, Vlasovskij, Chomuk(ová), Kobrin, Rofko, Burko, Jadas a další). V analytické podkapitole jsme uvedeni do složitých politicko-kulturních úvah o dopadu první světové války a reakcí církve na novou situaci, podobně pak sledujeme analytický pohled na vliv bolševismu, občanské války, druhé světové války a fašismu. Tyto úvahy jsou podrobněji rozvedeny v **druhé kapitole**

. Analýzy jsou

oproti opoňeny o klíčové texty: Utkin, , 2000, metropolita Feodosij Prok a jeho , 2004, Berajev, zejména , 1990, metropolita Venjamin (Fedenkov), , 1994, metropolita Ioann (Snyjov), , - 1995, Gerd Stricker a jím sestavená práce (1917-1991) a další. Text je psán hezkým jazykem, občas se neubráníme dojmu, že jsme na poutavé přednášce z oboru ruských dějin. Zajímavé jsou úvahy o dějinných archetypech a působivé je vykreslení historického kontextu a dějinných vlivů na mylenkovu ukrajinské autokefalie. Tím si autor připravil cestu k vlastnímu tématu: mylenkovým a reformním proudům v ukrajinské pravoslavné církvi v první polovině XX. století-

(třetí kapitola). V podkapitole «

jsme seznamováni s d jinnými a teologickými vlivy
k a jejich realizací. Zdrojem je tu p edev-ím Javdasova

kolekce dokument (

a

,

i i , München-Ingoslstadt 1956). Autor disertace formuluje své záv ry:

š

,

"

" , "

"

-

.

,

,

,

-

.

"

"

"

"

,

.õ (s. 101-102)

Eklesiologickým a kanonickým úvahám Alexandra Lotockého je v nována
podkapitola « » a eklesiologickým zd vodn ním
autokefality a Lipkovského netradi ní chirotonii podkapitola «

»

tvrtá kapitola

zachycuje

dal-í vývoj v ukrajinské pravoslavné církvi a jiné pokusy o realizaci její samostatnosti: pokus
Polykarpa Sikorského (autokefalie), Alexia Gromadského (autonomie). Neopomenutelná je
perioda ukrajinské emigrace, kde docházelo k sblifování šLipkovc ō se Sikorského
autokefality, p ilnutí jiných k Ruské zahrani ní církvi. O ekával bych, ůe se autor bude
v novat i heuristické práci a alespo náznakov zachytí zbytky informací o p ívrflencích
autokefalie na území sov tské Ukrajiny. V práci se o tom nedovíme, o ekávám proto, ůe se
tato otázka m ůe stát podkladem pro diskusi u obhajoby. Také by stálo za to pedagogicky
p ehledn ji vyjasnit vztahy mezi šLipkovciō a následovníky Sikorského. Ideovou základnu
ukrajinské samostatnosti v této kapitole p edstavují my-lenky Ivana Ogn nka, které autor
kritizuje. Ostatn práv v této kapitole zaznívá jasn kritika anylyzovaných pokus ō
samostatnost (*Analytická paradigmata*).

*Your complimentary
use period has ended.
Thank you for using
PDF Complete.*

[*Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features*](#)